

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Ach himmel-søde ord

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Ach himmel-søde ord", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid124070/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 100.

Mel. O Gud! du fremme Gud.

204

Ach himmel-søde ord
 Af JESU læber flyde,
 Hvorved den gandske jord
 Sig daglig skulde fryde,
 Gaar ind i verdens kreds,
 Saa vidt der findes rum,
 Forkynder allesteds
 Mit evangelium.

2. Det er et fredens bud,
 Som skulde alle vække,
 At lovens torden-skud
 Ey mere torde skrelke,
 Vi har den søde klang
 Saa tit og ofte hørt,
 O! gid det fik engang
 Saa mange hjerter rørt.

3. Gud er endnu saa from,
 Og lader fred tilbyde,
 Man skulde vende om
 Og naadens sødhed nyde,
 Men mennesken forsmæde
 Guds raad af himmelen,
 Og, gandske sikre, paa
 Guds naade synde hen.

4. Betænk det, siel, med flid,
 Nu er det tiid at vaage.

Nr. 100, *Beit-7*. 2, 1: [fredens] [fredens] *Ec.* 3, 5: [mennesken] [mennesken] *II-3.7*. 3, 8: [synde] [synder] *Ec.*

Nr. 100. Oversættelse. O sødes graden-ord, L. Laurenti, *Schr.* s. 412. -- V. 1: Med *de himmel-søde ord* menes Jesu missionsbefaling til apostlene; den gives her i 1.5-8 efter *Mk.* 16, 15; tænk et kolon efter 3, 4. -- 2, 3; [lovens torden-skind] se nr. 1, 13, 2-3; der menes lovens dom over syndere. -- 2, 4: [torde] [høvede]. -- 5, 1: [from] mald. -- 3, 5: [mennesken] [menneskene]. -- 3, 6: [raad] [frelsesplan], *Ap. G.* 20, 27. -- 3, 7-8: I uforstyret tryghed synder de på nåden.

Mens solen skinner bliid,
Før nattens sorte taage
Vil overfalde dig,
Thi naadernes foragt
Skal heynes skrækkelig,
Og dommen er alt sagt.

5. Saa see, at du i dag
Guds naade hertig skatter,
Og ndi denne sag
Den rette mening fatter,
Og det er sagens sum,
At du skal synden flye.
Og evangelium
Skal føde dig paa nye.

6. Hvo troer og bliver døbt,
Og HErrrens gerning driver,
Hvortil enhver er købt,
Hand vist nok salig bliver,
Men hvo som ikke troer
Og elsker HErrrens bud,
Hans dom er evig stor,
Hand kiender ikke Gud.

205

7. Est du skjønt døbt, og vil
Fra troens gerning vige,
Saa naer du aldrig til
Det søde himmerige;
Men troen uden haab
Og kjerlighed er skrømt,
Hvad hielper da din daab?
Du bliver dog fordømt.

4, 4: [før] for J¹. 4, 8: er alt| alt er EcJ¹. 5, 6: skal| skalt Ec. 7, 1: est| er J¹.

4, 6-7: Rom. 2, 4-5. -- 5, 2: Guds naade hertig skatter| vurderer Guds naade efter dens herlighed. -- 5, 7-8: Jak. 1, 18; 1. Pet. 1, 23. -- V. 6 gengiver Mk. 16, 15; roen til ordene om tro og dåb har Brorson (uden grundlag i originalen) fjæet tanken om troens virkning: at drive (s: øve) HErrrens gerning (1. Kor. 15, 58) og elske HErrrens bud (Sl. 119, 127). -- 7, 1: skønt| end. -- 7, 2: troens gerning| den af troen udspringende gerning, 1. Thess. 1, 3. -- 7, 6: skrømt| hykkert.

8. Ach at den falske roe
 Af sielen vilde svinde,
 Som ved den døde troe
 Vil saligheden finde,
 Da aldrig tænkes paa
 At slippe verdens sind,
 Og haaber dog at gaac
 I himlen lige ind.

9. Bort denne stank og pest,
 Som snart al verden dræber,
 Til satans ofrings-fest
 Og hen i pølen slæber,
 Ved synden ey bestaaer
 Den sande livets troe,
 Den stank maa rømme, naar
 Gud skal i sielen boe.

10. O JEsu, lad mig ey
 Mit sind til verden høye,
 Men viis mig selv den vey,
 At vandre til det høye,
 At jeg min himmelfart
 I aanden holder her,
 Til jeg dig vist og snart
 I glæden finder der.

Nr. 101.

Mel. O Gud! Du fromme Gud.

See! livets væld er fuld,
 Og naadens rige blinker,
 O arme støv og muld,

9, 6: *livets*] *Livets* Ec. 10, 8: *glæden*] *glæde* Ec. 12-4.
 Nr. 101. *EcH* 2. 1, 1: *livets*] *livets* Ec.

8, 7: Subjektet (-man-) mangler. — 9, 4: *pølen*] *helvede*, Joh. Ab. 21, 8. — 9, 5: *ved synden*] *summen med synden*; *bestaaer*] *eksisterer*. — 9, 7: *rømme*] *vige bort*.
 Nr. 101. Oversættelse. Der guden-brunn fleust noch, C. Knorr v. Rosenroth, Schu. s. 958. — 1, 1 og 6: Sl. 96, 10; Jer. 2, 13; Joh. 4, 10; 7, 37. — 1, 2: *blinker*] *tindrer*, *stæler*.